

Els perills de la mandra, la covardia i el poc coratge

xit de p blic, ahir a les Bernardes de Salt Foto: JOAN TRILLAS.

Mandra, falta de coratge i covardia. Són arguments que ahir es van escoltar a la Casa de Cultura Les Bernardes de Salt. Eren conceptes que es volien relacionar amb el procés cap a la independència, per advertir que, si arrelen en el cor del país, li poden anar en contra. Eren, doncs, un avís per a navegants entregats a la causa i tripulació que valora pujar al vaixell Llibertat. Les va posar sobre la taula el professor Josep Maria Terricabras davant un auditori força nombrós. L'acte era una proposta de l'Assemblea.cat de Salt i va ser organitzat amb la col·laboració de la Fundació Catalunya Estat. Una xerrada amb el títol ja prou eloqüent: Independència? Desmuntem les pors. La xerrada d'ahir va ser, també, una nova oportunitat d'escoltar el president de la fundació, Jaume Vallcorba, que va trencar tòpics sobre què

comportaria la independència. Ambdós són excel·lents comunicadors, i això es nota; i més si, com Vallcorba, s'ha de parlar de xifres, un tema ja per ell mateix prou àrid. Una altra lectura de l'acte de Salt era plantejar el tema de la independència en un municipi que té una àmplia representació de nacionalitats. La idea dels organitzadors és que, quan es faci la consulta, el referèndum o les eleccions plebiscitàries, tothom tingui una opinió formada i lliurement voti a favor del procés...

Ambdós, doncs, es van proposar treure ferro a les pors que poden tenir els ciutadans davant d'aquest procés. Però va ser Terricabras qui la va encertar plenament quan va parlar de pors, relacionant-les amb la llibertat i amb la majoria d'edat. Què és la por? Què és aquest mecanisme de defensa que ens pot paralitzar? Ara estem vivint un moment convuls, i això és nota. Hi ha dubtes i preocupació, i és lògic. I, en aquest sentit, les pors fan ràpidament acte de presència.

Josep Maria Terricabras va relacionar hàbilment, com dèiem, les pors amb la majoria d'edat. Ho va fer a través d'Immanuel Kant: "Il·lustració és la sortida de la minoria d'edat en què s'havia reclòs l'home per culpa d'ell mateix", deia aquest filòsof. Kant feia referència a les persones i Terricabras ho ampliava als pobles. És igual, com a exemple és vàlid. D'aquí l'optimisme del veterà filòsof en assegurar: "No tinc cap dubte que el 2014 serem independents!" El seu convenciment, igual que el de Vallcorba, si bé aquest amb arguments tècnics –avui no hi entrarem–, es fonamentava en la gent: "El que realment importa és que tots desitgem un país millor." No es tracta, sobre el paper, de cap brindis al sol. Si una persona, o un poble, que no deixa de ser una suma de persones, vol ser lliure, qui li ho pot impedir? Per això, i segons Terricabras, ja està bé de tanta submissió. Catalunya té molt història; una gran història. Però ara, i menys que mai, no es pot permetre no tenir clar que és un gran país. "És molt fàcil ser menor d'edat", advertia Terricabras, i no fer res. Vindria a ser continuar pagant els 18.000 milions de dèficit fiscal, anar tirant i evitar créixer. Aquest argument és el que es volia deixar clar ahir. Els avantatges de ser un país, un estat, que s'han dit a bastament, però també la necessitat de treure's la mandra del damunt i afrontar les pors.

Per cert, si acabem amb Kant, segurament el professor Terricabras, quan li preguntin què li sembla haver assolit la independència, contestarà: "Està bé."

Publicat a:

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/7-vista/8-articles/630794-els-perills-de-la-mandra-la-covardia-i-el-poc-coratge.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mes&utm_source=rss&utm_medium=mes&utm_campaign=rss